

Иван Вазов

Христос, възкресе!

Христос, възкресе!

И като не бяха привикнали да викат ура, селяните просълзени поздравяваха нашите храбри войници с думите: „Христос възкресе!“

(Из една дописка от Македония)

В македонския жалостен край
тежко пъшкаха клети робове,
македонския прелестен рай
е насеян с тъмници, гробове.
Но пристигна спасителя брат –
и в поля и в гори вик крилат
от народен възторг се понесе:
Христос възкресе!

Плач от радост – о, как се не плаче
пред победния български стяг!
Свобода, свобода!...Зли палачи
на човешки души – в срамен бяг!
И възторгът сърцата разтресе,
и сърцата, кат луди туптят,
и цветя въз геройте валят
с „Христос възкресе.“

Празник светъл, велик, идеален!
Ден на нов, човешки живот!
Блян постигнат, столетия гален
във душата на тъпкан народ!
И навред радостта се разнесе
и лицата със сълзи обля,
и във дивни се думи изля:
Христос възкресе!

И възкръсна там правдата висша
чрез триумфа на българский меч.
Волно дух фърка, волно гръд диша,
волно звуци и родната реч.
Македонио, дигай сърце си:
над тебе българско сълнце изгря
подир сръбската нощ. Каин умря!
Христос възкресе!

Летят полкове в бури, премежди,
през чукари, през бездни летят,
пръскат радост и будят надежди
и оковите с меча трошат:
брате мой, ти, който кръста изнесе
на страданъята с дух несломен,
от зло иго си вече спасен!
Христос възкресе!

Летят полкове, град по град пада,
робът осъмва свободен човек
на урата под първия ек,
при гласа на свободата млада.
Македонио, слагай венци
по челата на наште момци!
Пей, ликувай, Великден твой днес е:
Христос възкресе!

21 ноември 1915 г.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Вилиана В. Янева, юли 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4893>]